

Ebu El-Hasen En-Nedevi

RRËFIME MBI PEJGAMBERËT
PËR FËMIJË

Kush i
theu
idhujt?

I

Shkup, 2006

Copyright©Logos-A, 2006

Shënimi i CIP katalogut të këtij
libri gjendet
në Bibliotekën Kombëtare
Universitare

ISBN 9989-58-180-0

Këtë libër gjithashtu mund ta gjeni
edhe në bibliotekën
elektronike të LOGOS-A
në adresën e internetit
<http://www.logos-a.com>

Të gjitha të drejtat janë
të rezervuara. Ky libër mund të
kopjohet pjesërisht për përdorim
personal dhe jofitimprurës.
Kjo rekomandohet për qëllime
promovuese të librit apo edhe për
afirmim të kulturës së leximit në
përgjithësi. Por, nuk lejohet
riprodhimi, transmetimi apo kopjimi
i këtij libri pa lejen paraprake
të LOGOS-A.

EBU EI-Hasen En-Nedevi

RRËFIME MBI PEJGAMBERËT
PËR FËMIJË

Kush i
theu
idhujt?

I

titulli i origjinalit:
KISASUN-NEBIJJINE LILETFALI
EBU EI-Hasen En-Nedevi

Shqipëroi nga gjuha arabe:
Ataull-llah Aliu

Përmbajtja

Fjala e Sejjid Kutubit për Hasan en Nedevium	8
Fjala hyrëse e botuesit	11
Parathënie	12
KUSH I THEU IDHUJT?	
1. Shitësi i idhujve	17
2. Djali i Azerit	17
3. Këshilla e Ibrahimit	18
4. Ibrahim i thyen idhujt	19
5. Kush e bëri këtë?	20
6. Zjarr i freskët	21
7. Kush është Zoti im?	22
8. Zoti im është All-llahu	24
9. Thirrja e Ibrahimit	25
10. Pranë mbretit (sunduesit)	26
11. Thirrja për prindërin e vet	27
12. Në Mekë	28
13. Pusi i zemzem-it	30
14. Ëndrra e Ibrahimit	30
15. Qabja	32
16. Shtëpia e shenjtë	34

FJALA E SEJJID KUTUBIT PËR HASAN EN NEDEVIUN

E njoha autorin e kësaj broshure personalitetin Ebul-Hasen en-Nedevij, përmes penës së tij, një zemër dhe mendje islame, një njeri që jeton me Islamin, për të dhe që e njeh mirë atë.

Kjo është dëshmia të cilën e bëj për hir të All-llahut dhe e prezentoj këtë botim të kësaj broshure.

Rrëfimet për peygamberët, për fëmijë - në format të vogël - përbëjnë një vepër të çmuar të Ebul-Hasanit dhe vëllezërve të tij të nderuar në suazat e thirrjes islame. Nuk janë vetëm të rriturit ata të cilëve medeomos duhet t'u ofrohet Islami në formën e tij të pastër, por edhe zemrat e të vegjëlve kanë nevojë të madhe për këtë ushqim, që të ngopen

dhe ta shijojnë besimin e mirëfilltë në shpirtrat e tyre, dritën e tij në zemrat e tyre, buzëqeshjen e tij në shpirtërat e tyre, andaj pikërisht "Tregimet" janë materiali i parë që do t'i furnizojë këto zemra të vogla (shpirtdëlira).

Kjo broshurë edhe pse është shkruar për të vegjëlit, megjithatë, ka rëndësi për t'u lexuar edhe nga të rriturit. E shumicës, për shkak të kolonializmit të huaj nuk i është dhënë rasti për t'u edukuar e mësuar diç nga rrëfimet e Kur'anit Fisnik, për qëllimet e tij të thella, rëndësinë e imanit, ndikimin dhe edukimin e tij, ashtu siç e gjithë kjo është e parashtruar në këtë broshurë.

Kam lexuar shumë nga librat për fëmijë të cilët kanë të bëjnë me rrëfimet për peygamberët, paqja dhe shpëtimi qofshin mbi ta, - dhe në Egjipt kam bashkëpunuar në hartimin e përmbledhjes "Tregime fetare për fëmijë", gjithashtu e marrë nga Kur'ani Fisnik. Andaj, pa e tepruar dëshmoj se puna e Ebul-Hasanit

në këtë broshurë që e kam në duar, është më e përkryer nga të gjitha ato të lartëcekurat. Them kështu për arsye se ajo përmban metoda të urta dhe shqyrtime të qarta të qëllimit të tregimit, ngjarjeve dhe qëndrimeve, shpjegimet dhe kuptimet në brendinë e tregimit, kështu që kjo kur të zë vend në brendinë e zemrave të të vegjëleve ose të mëdhenjve.

All-llahu e shpërbleftë me të mirë Ebul-Hasanin, ia shtoftë suksesin, me këtë i udhëzofte brezat e rinj (pasues) të cilët rrahen me stuhi dhe fortuna të ndryshme në rrugën e të cilëve mbillen ferra, e nga rrethi i tyre paraprihen në rreziqe, breza që kanë nevojë për udhëzim, dritë dhe përkujdesje, për sinqeritet në mbrojtjen dhe mbikëqyrjen e tyre. All-llahut i takon sukcesi dhe Ai është më meritor për të gjitha.

Sejjid Kutub

Fjala e Botuesit

Në vargun e gjatë të bibliotekës Filizat që ka filluar me lektyrat shkollore e që vazhdon me shumë tituj të tjerë interesante e të dobishëm për lexuesit tanë më të vegjël, kësaj radhe SHB "Logos-A" ka vendosur të botojë një seri të veçantë duke botuar 12 tituj nga historia e peygamberëve.

Aty, përmes rrëfimeve të bukura e me gjuhë të lehtë të autorit E.H. Nedevi, si dhe përkthimit të shkëlqyeshëm të përkthyesit Ataullah Aliu, të vegjëlve u ofrohen shumë ngjarje të historisë islame që besojmë se do ta përmbushin kërshërinë e fëmijëve, por edhe do t'u mundësojnë ta mësojnë historinë e pasur e të lavdishme të peygamberëve të Allahut.

Botuesi

PARATHËNIE

I nderuar biri¹ i vëllait tim!

Të shoh se i lakmon rrëfimet dhe tregimet. I këtillë është çdo fëmijë i moshës sate. Këto rrëfime i dëgjon me gjithë dëshirë, i lexon me shumë vullnet, mirëpo unë brengosem sepse në dorën tënde nuk shoh tjetër përpos tregimeve për macet, për qentë, për luanët, për ujqit, për majmunët dhe arinjte, e për këtë ne duhet të bartim përgjegjësinë, e kjo është ajo që e has të botuar.

Tanimë ke filluar ta mësosh gjuhën arabe meqë ajo është gjuhë e Kur'anit, e të dërguarit dhe gjuhë e fesë, e ti ke vullnet të mrekullueshëm në të mësuarit e saj, por unë turpërohem meqë ti nga tregimet arabe nuk e gjen atë që i përgjigjet moshës sate, përpos tregimeve për shtazët, përrallave dhe të trillimeve të ndryshme.

E pashë të arsyeshme që të shkruaj tregime mbi pejgamberët (paqja dhe

¹ Muhammedi, i biri i dr. Abdul-Ali El-Husni, i biri i vëllaut të autorit, falënderojmë All-llahun që u dallua në arabisht, është redaktor i revistës "Rilindja Islame" e cila botohet në Lukë të Indisë.

shpëtimi i All-llahut qofshin mbi ta), për ty dhe për bijtë e muslimanëve të moshës sate në një stil të lehtë që i përgjigjet moshës dhe shijes tënde, dhe këtë e bëra, e ky është libri i parë nga "Rrëfime mbi peygamberët për fëmijë", që ta dhuroj ty.

Duke u nisur nga stili dhe natyra e fëmijëve, u mbështeta në përsëritjen e fjalëve dhe fjalive, në fjalët e lehta dhe në qartësinë e tregimit.

Shpresoj që ky libër i vogël do të jetë libri i parë dhe një nismë e mbarë që fëmijët do ta lexojnë në gjuhën arabe (shqipe) dhe që do ta mësojnë në shkollat e tyre.

Do të gëzoj nëse do All-llahu me tregimet për peygamberët, të dobishme për mrekulli, të pastra e të përshtatshme, të lehta e të bukura, ndërkaq, në ta nuk ka asgjë nga gënjeshtria dhe trillimi.

O Muhamed! Me ty All-llahu e gëzoftë madhërinë tënde, të prindërve tu, të xhaxhait tënd dhe të Islamit dhe e përtëritë bereqetin e stërgjyshërve tu ndaj teje, në këtë shtëpi dhe mbi gjithë muslimanët.

Ebul-Hasen en-Nedevi

BISMIL-LAHIR-RRAHMANIR-RRAHIM

NË EMËR TË ALL-LLAHUT,
TË GJITHËMËSHIRSHMIT,
MËSHIRËPLOTIT

Kush i
theu
idhujt?

1 SHITËSI I IDHUJVE

Para një kohe të lasht,
në një fshat ishte një njeri i famshëm i
quajtur Azer dhe i cili shiste idhuj.

Në këtë fshat gjendej një shtëpi e
madhe në të cilën kishte shumë idhuj.

E njerëzit u përkuleshin këtyre idhujve.

Edhe Azeri u përkulej këtyre idhujve
dhe i adhuronte me të madhe.

2 DJALI I AZERIT

Azeri kishte një djalë fort besimdrejt.

Ky djalë quhej Ibrahim.

Ibrahimi i shihte njerëzit duke iu përkulur
idhujve dhe duke i adhuruar ato.

Ibrahimi e dinte se idhujt janë gurë.

E dinte se gurët nuk flasin dhe nuk
dëgjojnë.

E dinte se gurët nuk bëjnë dëm por dhe
nuk sjellin dobi.

Vërente se miza qëndronte mbi idhuj e

ato nuk mundnin ta largonin.

Vërente se miu e hante ushqimin e idhujve e nuk pengohej.

Ibrahimi thoshte vetë me vete: përse njerëzit, u përkulen idhujve?

Ibrahimi i parashtronte vetes pyetje:
Përse njerëzit u luten idhujve?

3 KËSHILLA E IBRAHIMIT

Ibrahimi i thoshte prindërit të vet:

O babai im, përse i adhuron këta idhuj?

O babai im, pse u përkulesh këtyre idhujve?

O babai im, pse u lutesh këtyre idhujve?

Vërtet këta idhuj nuk flasin dhe nuk dëgjojnë!

Vërtet këta idhuj nuk dëmtojnë dhe nuk sjellin dobi!

Për çfarë arsye u shtron atyre ushqim dhe pije?

O babai im, vërtet këta idhuj nuk hanë dhe nuk pinë!

E Azeri hidhërohej, nuk kuptonte.

Ibrahimi e këshillonte popullin e vet, e njerëzit hidhëroheshin dhe nuk e kuptonin.

Ibrahimi tha: Kur të shkojnë njerëzit unë do t'i thyej idhujt e me këtë rast ata do të kuptojnë.

4 I BRAHIMI I THYEN IDHUJT

Erdhi dita e festës e njerëzit u gëzuan. Për festë dolën të mëdhenj e të vegjël. Edhe prindi i Ibrahimit doli, ndërkaq Ibrahimit i tha: nuk del edhe ti me ne? Ibrahimi u përgjigj: Unë jam i sëmurë! Njerëzit shkuan e Ibrahimi mbeti në shtëpi.

Ibrahimi erdhi tek idhujt dhe u tha: A nuk flitni? A nuk dëgjoni? Ky është ushqim dhe pije! A nuk hani? A nuk pini? Idhujt heshtnin sepse ata janë gurë e nuk flasin.

Ibrahimi tha: “Çka keni pra, që nuk po flitni”?
Idhujt heshtën dhe nuk folën.

Me këtë rast Ibrahimimi u hidhërua dhe e mori sëpatën, u ra idhujve me sëpatë dhe i theu që të gjithë.

Idhullin më të madh Ibrahimimi e la dhe e vari sëpatën në qafën e tij.

5 KUSH E BËRI KËTË?

Njerëzit u kthyen dhe hynë në tempullin e idhujve.

Ata dëshiruan t'u përkulen idhujve meqë kjo ishte ditë feste.

Mirëpo, ata u çuditën dhe mbetën pa fjalë.

Por edhe u brengosën dhe u hidhëruan.

Ata thanë: “*Kush e bëri këtë me zotat tanë?*”

Pastaj thanë: “*Kemi dëgjuar për një djalosh që i përgesh ato, të cilin e quajnë Ibrahim.*”

“*I thanë: A e bëre ti këtë me zotat tanë, o Ibrahim?*”

“*Ai u përgjigj: Jo atë e bëri i madhi i tyre, ju pyeteni ata nëse janë që flasin?*”

Njerëzit e dinin se idhujt janë gurë.

E dinin se gurët nuk dëgjojnë dhe nuk flasin.

E dinin se edhe idhulli më i madh gjithashtu është gurë.

Se idhulli më i madh nuk mund (nuk është i aftë) të ecë dhe të lëvizë.

Se idhulli më i madh nuk mund t'i thyejë idhujt.

E Ibrahimit i thanë: Ti e di se idhujt nuk flasin.

Ibrahimi tha: Po si i adhuroni idhujt, vërtetë ata nuk dëmtojnë dhe nuk sjellin dobi?

Si u luteni idhujve, vërtet ata nuk flasin dhe nuk dëgjojnë?

A nuk kuptoni asgjë, a nuk mendoni?

Njerëzit heshtën dhe u turpëruan.

ZJARR I FRESKËT

Njerëzit u tubuan dhe thanë: Çfarë bëjmë? Vërtet Ibrahim i theu idhujt dhe i ofendoi zotat!

Njerëzit pyetnin: Çfarë dënimi i takon Ibrahimit?

Çfarë ndëshkimi i takon Ibrahimit?
Përgjigjja ishte: *"Digjeni atë (Ibrahimin)
dhe ndihmoni zotat tuaj."*

Kështu edhe u bë: e ndezën zjarrin dhe e hudhën në të Ibrahimin.

Mirëpo All-llahu e ndihmoi Ibrahimin dhe zjarrit i tha: *"O zjarr, bëhu i ftohtë dhe shpëtim për Ibrahimin"*.

E zjarri u bë i freskët dhe shpëtim për Ibrahimin.

Kështu njerëzit panë se zjarri nuk e dëmton Ibrahimin.

Gjithashtu njerëzit panë se Ibrahim i ishte i gëzuar, se ishte shëndoshë e mirë, kështu që u habitën dhe u hutuan tepër.

7 KUSH ËSHTË ZOTI IM?

Një natë Ibrahim i pa një yll dhe tha:
Ky është zoti im.

E kur humbi ylli, Ibrahim i tha:
Jo, ky nuk është zoti im.

Pastaj Ibrahim i pa Hënën dhe tha:

Ky është zoti im?

E kur humbi Hëna, Ibrahimimi tha:

Jo, ky nuk është zoti im.

Lindi Dielli e Ibrahimimi tha:

“Ky është zoti im, ky është më i madhi.”

Kur Dielli humbi në natë, Ibrahimimi tha:

Jo, ky nuk është zoti im.

Vërtetë All-llahu është i gjallë, nuk vdes.

All-llahu është i përhershëm, nuk humb.

All-llahu është i fuqishëm, Atë nuk mund ta mposhtë asnjë send.

Ylli është i dobët meqë e mposht mëngjesi.

Hëna është e dobët meqë e mposht Dielli.

Dielli është i dobët meqë e mposht nata dhe mjegulla.

Nuk më ndihmon ylli, sepse është i dobët.

Nuk më ndihmën Hëna sepse ajo është e dobët

Nuk më ndihmon Dielli, sepse ai është i dobët.

Mua më ndihmon vetëm All-llahu.

Sepse All-llahu është i gjallë, nuk vdes.
I përhershëm, nuk humb.
I fuqishëm, Atë nuk mund ta mposhtë
asgjë.

8 ZOTI IM ËSHTË ALL-LLAHU

Ibrahimi e kuptoi se All-llahu është
Zoti i tij.

Se All-llahu është gjallë, nuk vdes.

All-llahu është i përhershëm, nuk humb.

All-llahu është i fuqishëm Atë nuk
mund ta mposhtë asgjë.

Ibrahimi e kuptoi se All-llahu është
Zoti i yllit.

All-llahu është Zot i Hënës.

All-llahu është Zot i Diellit.

All-llahu është Zot i të gjithë botëve.

All-llahu e udhëzoi Ibrahimin, e bëri
pejgamber dhe të afërm.

All-llahu e urdhëroi Ibrahimin që ta
thërrasë popullin e tij dhe ta pengojë atë
nga adhurimi i idhujve.

9 THIRRJA E IBRAHIMIT

Ibrahimi e thirri popullin e vet në rrugë të All-llahut dhe i pengoi ata nga adhurimi i idhujve.

Ibrahimi popullit të vet i tha: Çka jeni duke adhuruar?

“Ata i thanë: adhurojmë idhujt.”

“Ibrahimi u tha: A ju dëgjojnë ata juve kur u luteni?”

“Ose, a ju sjellin juve dobi apo dëm?”

“Ata thanë: Por kështu i gjetëm se bënin edhe prindërit tanë!”

Ibrahimi tha: E unë nuk i adhuroj këta idhuj, por jam armik i tyre.

Unë e adhuroj Zotin e botëve.

“Zoti që më krijoi, Ai më udhëzoi mua.”

“Dhe Ai që më ushqen dhe më jep të pijë.”

“Dhe kur të sëmurem Ai më shëron.”

“Ai më bën të vdesë e mandej më ngjall.”

Ndërkaq, idhujt nuk krijojnë dhe nuk udhëzojnë, ata nuk e ushqejnë dikë dhe nuk i japin të pijë.

E kur të sëmuret ndokush ata nuk e shërojnë dhe ata nuk e bëjnë dikë të vdesë dhe nuk e ngjallin.

10 PRANË MBRETIT (sunduesit)

Në qytet ishte një mbret shumë i madh dhe shumë mizor.

Dhe njerëzit i përkuleshin mbretit.

Mbreti dëgjoji se Ibrahimimi i përkulet All-llahut e nuk i përkulet askujt, andaj u hidhërua dhe e kërkoi Ibrahimin.

Ibrahimimi erdhi meqë ishte i tillë që nuk i frikohej askujt përpos All-llahut.

Mbreti i tha: Kush është zoti yt o Ibrahim?

Ibrahimimi u përgjigj: Zoti im është All-llahu.

Mbreti pyeti: Kush është All-llahu o Ibrahim?

Ibrahimimi tha: *“Ai që jep jetë dhe vdekeje!”*

Mbreti tha: *“Edhe unë jap jetë dhe vdekeje.”*

Mbreti e thirri një burrë dhe e mbyti atë.

E thirri një tjetër dhe e liroi.

Dhe tha: Unë jap jetë dhe vdekje, një burrë e mbyta e tjetrin e lirova.

Mbreti ishte shumë i marrë, e i këtillë është çdo idhujtar. Ibrahimimi dëshironte që ta kuptojë mbreti dhe ta kuptojë populli i tij.

Ibrahimimi i tha mbretit: *“Zoti im sjell Diellin nga Lindja, sille ti ate nga Perëndimi.”*

Mbreti u habit dhe heshti.

Ai u turpërua dhe nuk gjeti përgjigje.

|| THIRRJA PËR PRINDËRIN E VET

Gjithashtu Ibrahimimi dëshironte ta thirrte babain e tij dhe atij i tha:

“O babai im, pse e adhuron atë që as nuk dëgjon, e as nuk sheh!”

“Pse adhuron atë që nuk të bën dobi e as nuk të dëmton!”

“O babai im, mos adburu djallin!”

O babai im adhuroje Mëshiruesin!
Babai i Ibrahimit u hidhërua dhe tha:
Unë të kundërvihem, më lë rehat dhe
mos më thuaj asgjë.

Ibrahimi ishte i urtë dhe babait të vet i
tha: *“Qofsh i lirë prej meje”*

Njëherit i tha: Unë shkoj prej këtu dhe i
lutem Zotit tim.

Ibrahimi u brengos fort, shprehu
dëshirë të shkojë në qytet tjetër, ta
adhurojë Zotin e Tij dhe t'i ftojë njerëzit
në rrugë të All-llahut.

12 NË MEKË

U hidhërua populli i Ibrahimit, u
hidhërua mbreti dhe u hidhërua babai i
Ibrahimit.

Ibrahimi dëshiroi të shkojë në një qytet
tjetër që atje ta adhurojë All-llahun dhe
t'i ftojë njerëzit për ta njohur All-llahun.

Ibrahimi u përshëndet me babain dhe
doli nga qyteti i tij.

Ai ia mësyu Mekes e me te ishte edhe bashkëshortja e tij Haxherja.

Meka ishte e tillë që nuk kishte as bar në të e as drurë.

Nuk kishte në të as pus e as lumë.

Nuk kishte në të kafshë e as njeri.

Ibrahimi arriti në Mekë dhe u vendos në të.

Ai e braktisi bashkëshorten e tij Haxheren dhe djalin e tij Ismailin, e kur vendosi të shkojë Ibrahimi bashkëshortja e tij Haxherja e pyeti: ku ia ke msy o zotëriu im?

A më braktis mua këtu?

A më braktis, e këtu nuk ka as ujë e as ushqim!

A thua All-llahu të urdhëroi të veprosh kështu?

Ibrahimi iu përgjigj: Po!

Haxherja tha: Atëherë mos na humb neve të dy.

13 PUSI I ZEMZEM-it

Ismaili ndjeu etje menjëherë, nëna e tij dëshiroi t'i jepte ujë për të pirë, mirëpo ku është uji? Meka si e tillë nuk ka pus e as lum!

Kështu Haxherja kërkon ujë dhe vrapon prej Safasë gjer në Merve dhe prej Merves gjer në Safa (dhe anasjelltas). All-llahu e ndihmoi Haxheren dhe djalin e saj Ismailin dhe për ta krijoi ujë.

Uji rrodhi prej tokës, piu Ismaili dhe Haxherja dhe mbeti uji, e ky ishte pusi i Zemzemit. All-llahu e bekoji Zemzemin, e ky është pusi nga i cili pinë njerëzit kur shkojnë në haxh dhe kthehen me ujë Zemzemi në vendet e tyre.

A ke pirë ujë zemzemi?

14 ËNDRRA E IBRAHIMIT

Pas një kohe Ibrahim i u kthye në Mekë. E takoi Ismailin dhe Haxheren,

Ibrahimi u gëzua me djalin e tij Ismailin. Ismaili ishte fëmijë i vogël, vraponte, luante dhe dilte me babain e tij.

Ibrahimi e donte Ismailin shumë.

Një natë Ibrahimi pa në ëndërr se e therrte Ismailin.

Ibrahimi ishte pejgamber i sinqertë dhe ëndrra e tij ishte ëndërr e çiltër. Ai ishte i afërmi i All-llahut, dhe dëshiroi të veprojë ashtu siç e urdhëroi All-llahu në ëndërr.

Ibrahimi i tha Ismailit: *“Unë kam parë (jam urdhëruar) në ëndërr të të pres ty. Shiko pra, çka mendon ti?”*

Ismaili iu përgjigj: O babai im, vepro ashtu siç je urdhëruar, e ti do të më gjesb mua, nëse do All-llahu, prej durimtarëve!”

Ibrahimi e mori Ismailin me vete e gjithashtu e mori edhe thikën.

Kur Ibrahimi arriti në Mine, deshti ta therrte Ismailin. Ismaili u shtri në tokë. Ibrahimi deshti ta therrte dhe e vëndoi thikën në fyt të Ismailit.

Mirëpo All-llahu dëshiron të shohë, a do të veproj miku i tij ashtu siç urdhërohet.

Dhe, a më shumë e do All-llahun apo birin e vet.

Dhe Ibrahim kaloi në provim.

All-llahu e dërgoi Xhibrilin me një dash prej xhenetit (parajsës) dhe i tha: There këtë e mos e ther Ismailin.

All-llahu pëlqeu veprën e Ibrahimit dhe muslimanët i urdhëroi me therje në Bajramin e Kurbanit.

Paqja dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi dashamirin Ibrahim.

Po ashtu paqja dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi birin e tij Ismailin.

15 QABJA

Ibrahimi shkoi, e më vonë u kthye, dhe deshti të ndërtojë një shtëpi të All-llahut. Shtëpia kishte shumë, mirëpo nuk kishte shtëpi të All-llahut që në të adhurojnë All-llahun.

Edhe Ismaili me babain e tij deshi të ndërtojë një shtëpi të All-llahut.

Ibrahimi bashkë me Ismailin i bartën gurët nga kodrat.

Ibrahimi dhe Ismaili ishin ata të cilët e ndërtuan Qaben me duart e tyre.

Ibrahimi e përkujtonte All-llahun dhe i lutej Atij.

Edhe Ismaili e përkujtonte All-llahun dhe i lutej Atij.

“O Zoti ynë, prano prej nesh, se me të vërtetë Ti je që dëgjon dhe di shumë”.

E All-llahu pranoi lutjen prej Ibrahimit dhe Ismailit dhe e bekoj Qaben.

Ne drejtohem kah Qabja për çdo namaz.

Muslimanët udhëtojnë për në Qabe në ditët e haxhit.

Sillen rreth e rrotull Qabes dhe falen në të.

All-llahu e bekoj Qaben dhe e pranoi lutjen prej Ibrahimit dhe Ismailit. Paqja dhe shpëtimi i All-llahut qofshin mbi Ibrahimin, Ismailin dhe Muhammedin.

KSHTEPIA E SHENJTE

Ibrahimi kishte edhe një bashkëshorte tjetër e cila quhej Sara.

Gjithashtu ai kishte edhe një djalë tjetër prej Sarës i cili quhej Is'hak.

Ibrahimi banonte në Sham, e aty banonte edhe Is'haku.

Is'haku ndërtoi një shtëpi të All-llahut (xhami) në Sham, siç e ndërtuan një shtëpi të All-llahut babai i tij dhe vëllai i tij në Mekë.

Prandaj kjo xhami (mesxhid) që e ndërtoi Is'haku në Sham është shtëpi e shenjtë.

Kjo shtëpi e shenjtë është Mesxhidi Aksaja, që All-llahu e bekoj rrethin e saj, Ai i bekoj bijtë e Is'hakut siç i bekoj bijtë e Ismailit, të cilët ishin peygamberë dhe mbretër.

Is'haku kishte një djalë i cili quhej Jakub dhe ishte peygamber.

Ndërkaq Jakubi kishte dymbëdhjetë djem, prej tyre ishte Jusufi i biri i Jakubit.

E Jusufi është ai për të cilin në Kur'an
është shkruar një rrëfim mahnitës
(i mrekullueshëm).

E tani, në pjesën tjetër vijon ky rrëfim!

Boton: LOGOS-A

Për botuesin: Adnan Ismaili

Kryeredaktor: Husamedin Abazi

Krahasoi: Adnan Ismaili

Redaktor letrar: Fatmire Ajdini - Hoxha

Redaktor artistik & Disenji: Edi Agaqjyshi

Mbikëqyrës i shtypit: Imer Gogjufi

Përgatitja kompjuterike: Focus Pro - Shkup

Shtypi: Focus - Shkup

www.LOGOS-a.com